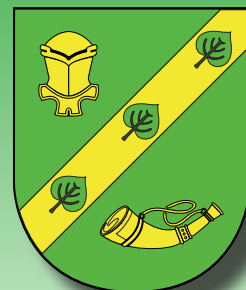

OBECNÍ ČTVRTLETNÍK ŘITKA

LÉTO
2020

Po mostě se už zas JEZDÍ!

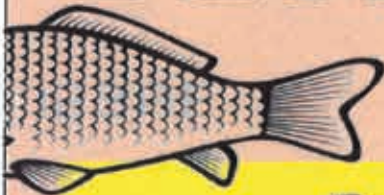

SPOLEK RYBÁŘŮ ŘITKA

za přispění Obecního úřadu Řitka

pořádá tradiční

DĚTSKÉ RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

v sobotu 5. 9. 2020

na rybníku u sokolovny

pro děti do 15 let (narození 2005 a mladší)

ZÁPIS ÚČASTNÍKŮ V 8:00 HODIN

ZÁVODY 8:30-11:00 HODIN

V 11:15 HODIN VYHLÁŠENÍ

VÝSLEDKŮ A OCENĚNÍ VÍTEZŮ

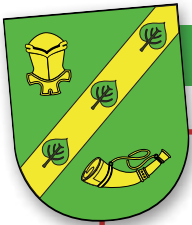
OBČERSTVENÍ V SOKOLOVNĚ

dětem poskytuje hostinský Martin Klikorka.

STARTOVNÉ ZDARMA
CENY PRO VŠECHNY ÚČASTNÍKY

Startující mohou rybařit i po skončení závodů do 15 hodin!

MILÍ ČTENÁŘI

I my jsme museli pozměnit tradiční uspořádání říteckého čtvrtletníku, který v této době býval z velké většiny věnován dětem, nedočkavě přešlapujícím na prahu prázdninového času. Bacil z nejméně nejzákeřnějších však našim potomkům i nám udělal čáru přes rozpočet, takže zatímco se mnohé z našich ratolestí vysedávající doma málem „upočítačovaly“, nám narostly starosti – jak říkají klasici – do olbřímích rozměrů. Ty se teď během slunečných dnů budeme snažit setřást, jak to jen půjde. První vlaštovka už přiletěla – řítecký most přes strakonickou silnici je po dlouhé době znovu na světě! Ať se nám – a nejen o dovolených a prázdninách – parádně jezdí.

Vaše redakce

PLÁNY SE PROPADLY DO KARANTÉNY...

12. – 14.
července 2020
VII. ročník Říteckého
filmového léta

Jak jinak než sportovně začít letošní letní „starostův šuplík“, abychom se permanentně netočili v koronavirovém kruhu, který nás všechny přidusil, v horším případě převálcoval. Ani realitu nelze vnímat jinak než umění možného.

KONKURZ NA ŘEDITELKU MATEŘSKÉ ŠKOLY

V době uzávěrky vydání byly ve školce provedeny místní opravy: montáž chybějící izolace a odvodnění, také evakuační cesty. Rovněž byly opraveny terasy, namontovány okapničky aj.

KAMIL ABBID, starosta

Foto: Zdeněk Lebl

Touto dobou byl náš čtvrtletní zpravodaj obvykle zaměřen na dnes už tradiční pochod Pičín – Řitka. Bohužel omezující opatření v souvislosti s tím, co nás všechny postihlo, neumožnila plnohodnotnou verzi této akce, a tak se organizační výbor rozhodl o přenosu jejího konání na počátek září, kdy – jak se zdá – omezení už nebudou vůbec žádná či ve snesitelném rozsahu.

Oproti minulému ročníku, kdy přibyl jako další „start“ město Dobříš, by to letos měla být nová startovní místa – Mníšek pod Brdy, Voznice a Kytín, což by mělo přinést větší nabídku tras nejen různé délky, ale i náročnosti, a zároveň se tak sníží počet účastníků na stávajících trasách, takže z toho nebude prvomájový průvod...

A tak se nyní věnujme více událostem, které proběhly od minulého čísla obecního periodika

Nová okna i dveře dostala i budova obecního úřadu Po letech si tak vedení splnilo přání významně ušetřit na finančních prostředcích za stále rostoucí úniky tepla

V této souvislosti se stále potýkáme s personálním obsazením školky. Na konkurs na ředitelku nebo ředitele školy se už poněkoli káté nikdo nepřihlásil a zrovna tak se paní Lence Rathausové, pověřené řízením školky, nedaří nalézt vhodnou uchazečku na post učitelky.

V této souvislosti se obracíme na čtenáře čtvrtletníku obce: Víte-li o někom z řad svých známých či svého okolí, prosíme vás informovat je o volných pozicích v MŠ Řitka. Děkujeme!

O tohle nás, tedy prozatím, připravila ta nešťastná pandemie – o pochod Pičín – Řitka...

PŘEHODNOCENÍ NĚKTERÝCH PŘIPRAVOVANÝCH AKČÍ V DŮSLEDKU ZMĚN FINANCOVÁNÍ OBCÍ

V návaznosti na opatření týkající se financování obcí z RUD*, je predikován pokles příjmu obcí o 20 – 30%. To nás samozřejmě vede k umírněnos-

* RUD – rozpočtové určení daní je mix daní, které stát dle rozpočtového určení poskytuje obcím, což je pro mnoho z nich – Řitku nevyjímajíc – hlavní zdroj příjmu. Váže se však jen na občany přihlášené k pobytu v obci, pokud zde jen žijí, částka je následuje do místa, kde jsou přihlášení a Řitka nedostane za tyto lidi NIC!/
 /

ti v plánování výdajů. Jenže řada věcí nejenže byla plánována, ale dnes už nesnese odkladu (jako například oprava povrchu komunikací ve Višňovce). Co se týče ostatních akcí, které byly avizovány na tento rok, tam bychom se realizace velmi neradi vzdávali, nicméně termíny realizace jsme zatím nuceni posunout na později.

VŠECHNO SI ALE VZÍT NEDÁME!

Rozhodně se nevzdáme letošního „letního kina“, které se uskuteční ve dnech 12. – 14. července coby **VII. ročník Říteckého filmového léta**. O programu promítání budou občané informováni plakátky a službou *direct sms*.

Obec měla též v plánu ucházet se o dotaci na kompostéry pro obyvatele Řitky. Zde se situace poněkud zkomplikovala na straně poskytovatele, který nejprve avizoval vypsání dotace, pak jí zrušil a poté, co jsme tuto akci takzvaně „odpískali“, ji opět vypsál. Což nás nyní nutí ke spěchu, nicméně je to jedna z mála dotačních akcí, kterou lze u nás v obci využít. Z tohoto důvodu **dostanou všichni občané v Řitce do schránky anketní lístky, coby součást toho vydání, který je třeba vyplnit, aby byl zjištěn počet zájemců o nádobu kompostéru, která pak v případě získání dotace bude občanům poskytnuta bezplatně**. Jinak bude na webu obce ke stažení. O tuto nádobu, dle dosavadních dispozic poskytovatele dotace, mohou žádat i vlastníci chat a nemovitostí v naší obci, i když v ní nejsou hlášeni.

Zahradnická společnost s celorepublikovou působností má své sídlo ve Velkých Čičovicích na Praze-západ

MOST A OKRUŽNÍ KŘÍŽOVATKY

Určitě si všichni všimli, že most přes strakonickou silnici D4 v Řitce je v provozu a tudíž doba objížděk skončila, přiblíží vám to dokumentární fotografie v tomto čísle čtvrtletníku.

Záhony s keříky na návsi u pošty budou čisté jako po loňské výsadbě

Společnost OK GARDEN se podle smlouvy stará o veřejnou zelen, která nahradila přestárlé a nevhodné stromy a keře

Nicméně v souvislosti se zprovozněním mostu se ve veřejnosti objevili dotazy, „zaručené“ informace a další dohady o kruhovém objezdu na křižovatce Veselka...bude – nebude?

Takže situace se má takto: Původní projekt dvou kruhových objezdů na obou stranách mostu byl skutečně spjat s realizací mostu, nicméně posléze byl rozdělen (v důsledku různých zdrojů financování) tak, aby jedna stavba nezdržovala druhou.

Současné stadium přípravy výstavby okružních křižovatek (kruhových objezdů) je, že stavby mají platné ÚR (územní rozhodnutí) a nyní probíhá stavební řízení, na jehož základě bude vydáno stavební povolení, tedy: **realizace výstavby se pomalu, ale jistě blíží.**

OSADNÍ VÝBOR V ULICI/LOKALITĚ ŘEVNICKÁ

Místními obyvateli a vlastníky nemovitostí zde byl založen osadní výbor (neformálního typu – nejedná se o výbor ZO). Samotná obec i občané z dané lokality si od toho slibují zjednodušení komunikace při řešení aktuálních problémů (např. likvidace dešťových vod obnova příkopů, revitalizace místní komunikace, boj s vandalismem a nepořádkem, problematika kontejnerů apod.) a rovněž při plánování rozvoje dané lokality (např. osvětlení, kanalizace, vodovodní řad apod.)

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ BUDE

Ano – tento sympatický a očekávaný každoroční akt přivítání malých Řitečanů, který jsme v důsledku omezujících opatření museli na jaře vynechat v souvislosti s koronavirem, bude přesunut na náhradní termín v září. Zájemci o účast budou informováni o přesném datu a místu konání.

Památník válečným obětem, který získal důstojnější místo a živější květiny

„Netěsnícími okny ještě navíc pěkně táhlo...“ už jen nerad vzpomíná starosta vsí

MALÁ FOTOREKAPITULACE

Tak 11. června jsme se konečně všichni – kteří jsme byli nuceni složitě objíždět dálnici přes Klíнец, Všenory či Jíloviště, jindy zas přes Čisovice nebo dokonce kolem bývalých „hrudkoven“ u Mníšku pod Brdy – dočkali kýženého otevření říteckého mostu překlenujícího strakonickou silnici D4. Podívejme se tedy na pár fotografií, které dokumentují stržení mostu starého, ale hlavně na ty, jež sledovaly výstavbu nového mostu.

Takhle to všechno začalo, když se na podzim výkonné stavební stroje zakously do zchátralé mostní stavby

Foto: EDIKT

Zdeněk Lebl

Foto: autor

*Mohutný jeřáb
neustával
v permanentní
činnosti*

*Jeden pilíř už byl hotový...
... a 4. prosince loňského roku už vyrůstal i druhý ▶*

Řeklo by se mávnutím kouzelného proutku, ale byla za tím fůra práce českobudějovické stavební firmy EDIKT – když se zjara začaly navážet mostní nosníky

Nosník opatřený chodníkem pro pěší. „Ten jsme si jako obec při složitých jednáních vytrucovali, k čemuž nám pomohl černošický správní odbor oddělení dopravy,“ připomněl starosta Abbid

Robustní jeřáb, který se za pár hodin, jen co se setmí, pustí do pokládání železobetonových „drobečků“ na pilíře mostu

Dva týdny po uložení nosníků jsme zastihli betonáře s tesaři

Druhého března byla pořád zapotřebí spousta železa

A prvního června nadešel malý den D, když společnost STRABAG položila asfalt a vytvořila vozovku ...

1. února letošního roku nadešla ta noční chvíle, kdy se díra na strakonické silnici začala scelovat
Foto: EDIKT

... a ještě doladit nájezdy na most

... aby vyfasovali nůžky

11. června dopoledne už jsme doslova propukli v jásot, když se k slavnostnímu otevření mostního nadjezdu nad D4 sjeli reprezentanti organizací, které se podílely na realizaci výstavby...

Přípravit... pozóóór ...

... TEĎ!!!

Však už se taky druhý den – 12. června – jezdilo ostošest!

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O MOSTU

- Délka přemostění:** 31,85 m
- Délka nosné konstrukce:** 34,57 m
- Rozpětí nosné konstrukce:** 33,25 m
- Šířka mostu:** 12,60 m
- Šířka chodníku:** pravostranný veřejný 1,50 m
- Výška mostu:** 7,85 m

„PRO PÁR ZASTÁVEK NA DÁLNICI SE ZBOŘÍ SVĚT..“

Zaznamenal: Zdeněk Lebl

Foto: autor

„Všichni víme, že stávající autobusové zastávky nejen u nás, ale i v sousedních obcích vůbec nejsou vyhovující,“ vyzdvihuje léta trvající problematiku Kamil Abbid

Jenže ona to fakt není žádná „sranda“. Po tom, co se „strakonická“ rychlostní silnice R 4 před několika lety úředně proměnila na dálnici D 4, vyvolalo to následnou šeptandu, že se v úseku Řitka – Jíloviště budou rušit autobusové zastávky příměstské dopravy, kterou pro nás zajišťuje regionální organizátor pražské integrované dopravy (ROPID), prostřednictvím dopravce Martina Uhra s. r. o. Přetahovaná o zastávky – které v podobě, v jaké v současnosti jsou, na dálnici být nemůžou – vyděsila cestující veřejnost a vyvolala řadu otazníků. Scházejí se pomazané hlavy a roky rokůjí, co s tím. I před nedávnem se na zdejší úřadě sešli zástupci Ředitelství silnic a dálnic ČR, dopravní fakulty Ústavu dopravních systémů Českého vysokého učení technického i SAGASTy – projekční, inženýrské a konzultační společnosti. Studie, kterou posledně jmenovaný subjekt předložil, byla podrobena diskusi všech přítomných. Protože jsme si všichni vědomi snahy o racionalizaci dopravy na „strakonické“ i navazujících silnicích, jde bezpochyby o vleklý proces. Abychom čtenářům čtvrtletníku pomohli zmapovat a přiblížit sporné otázky, které čekají na své konkrétní odpovědi, sešli jsme se následně s Mgr. Kamilem Abbidem, abychom aspoň částečně přinesli trochu světla mezi nečitelné a málo srozumitelné dohady, neřkuli přímo fámy.

Problematika někdejší rychlostní silnice R 4, dnes už zařazené do kategorie D 4 – tedy dálnice, které se říká „strakonická“, mě zajímá už od doby, kdy jsem se přistěhoval na Řitku. V té době jsem jezdil do Prahy autem nebo autobusem.

Protože i já bydlím na Bučině, vím, že dostat se od tud k zastávce na hlavní silnici není příjemně.

Ne že by chůze škodila, ale zabere to půlhodinu, a to je, zejména ráno, když „honíme“ každou minutu, docela fofr.

Člověk se pak rozhoduje, jestli půlhodinku jít, nebo jet vlastním vozidlem a ušetřit si dalších cirkatřicet minut v autobusu. Často jsem tohle dilema řešil jako řadový cestující a říkával si – stojíš tu pár metrů od svištících aut, navíc bez pořádného osvětlení a to ani zdaleka není pohodlné prostředí.

Později byla vybudována zastávka na Bučině, která sloužila pouze pro bus č. 448 z Mníšku pod Brdy směr Dobřichovice.

Průměrná
vytíženost aut
přijíždějících
do hlavního města
je 1,3 osoby,
a to je nesmírně
málo.

POŽADUJEME TŘISTASEDMNÁCTKU NEBO TŘISTADVACETJEDNIČKU!

Snažili jsme se na tuto stanici odklonit aspoň jeden z frekventovaných autobusů – buď č. 317, nebo 321, které intenzivně využívá řada Řitečanů a ulehčit jim tak břemeno, jakému jsou neexistencí bučinské zastávky pro tyto spoje vystaveni.

Bohužel už celých deset let se potýkáme s neporozuměním přepravce a regionálního organizátora pražské integrované dopravy. Nepomohla ani petice občanů, nicméně jsme se domohli jediného ústupku ze strany ROPIDu: ve špičce ve všední dny je tato lokalita obsloužena ráno ve směru na Prahu a ve směru z Prahy odpoledne, a to zrychleným spojem č. 320. (Ten však po dobu výstavby nového mostu ve směru na Prahu nejedil.)

Taková situace však z hlediska zastupitelstva obce není zrovna tím, co bychom si představovali... Přáli bychom si totiž realizaci linky, která by do těchto míst stále se množících domů – a v důsledku toho i lidí – zajížděla pravidelně!

Samotná vesnice je značně dlouhá, a i když se na jaře či v létě člověk někdy rád projde, v podzimně-zimních plískanicích se nikomu zrovna šlapat nechce. Ano – vybudovali jsme chodníky i osvětlení, ale pořád zůstává onen faktor nepohodlí, hlavně z pohledu starších nebo nemocných občanů.

BEZPEČNOST MÁ PRIORITY

Nadto bylo nutné vzít v potaz i otázku bezpečnosti – a to bylo nanejvýš zjevné už v době, kdy se jednalo o „er čtyřku“ – a ta se dlouhodobě jevila jako nevyhovující. Ohrožené byly osoby stojící na zastávce, v bezprostřední blízkosti vozovky, ale za nebezpečné je možno pokládat i zajíždění busu na zastávku a jeho opětné zařazování do silničního pruhu. Třebas ještě před takovými deseti lety působila strakonická silnice coby klasická víkendová komunikace, „zahuštěná“ navíc v ranní a pozdně odpolední špičce, situace nebyla s ohledem na podstatně nižší provoz tak vyhrocená.

Jenže okruh R0 kolem Prahy i potíže na silnici do Českých Budějovic a Tábora zamíchaly kartami tak, že jsme dnes vystaveni doslova dopravní ofenzivě, protože obrovské množství řidičů začalo využívat strakonickou dálnici. To má na svědomí i skutečnost, že řada úseků na téhle komunikaci byla zrychlena rekonstrukcí nebo výstavbou nových.

V neposlední řadě to má na svědomí i kontinuální výstavba v našem okolí a tím přibývání obyvatel, ať

„Od nás ve směru na Prahu by byl provoz řešitelný tak, že by autobusy z Mníšku jely po staré silnici – jednu zastávku by absolvovaly na Bučině a druhou před dálničním mostem, naproti Usedlosti Veselka,“ rovněž navrhnul řítecký starosta

už díky zvyšujícím se cenám bytů v hlavním městě – což je nutí bydlet ve vlastním na venkově, ale i z jiných důvodů. To s sebou přináší další a další nároky na dopravu a zvýšení počtu vozidel.

VZBOUŘENÍ NA VSI

Klidně tedy můžeme říct, že dálnice D4 je dnes ve stádiu vytižené komunikace, se všemi negativy s tím spojenými – zvýšený provoz, větší hluk, větší pravděpodobnost nehod a tak podobně. To přirozeně vytváří tlak na bezpečnost silničního provozu a všichni víme, že stávající autobusové zastávky nejen u nás, ale i v sousedních obcích vůbec nejsou vyhovující!

Na to přirozeně nezačali poukazovat jen samotní cestující, ale rovněž experti na bezpečnost sil-

„Protože z řítecké strany dálnice opakovaně vjelo auto až do podchodu, jsou tam nyní nainstalovány bytelné železobetonové silniční zábrany typu New Jersey“ (A to z obou stran – pozn. red.)

ničního provozu, kteří to de facto mají v popisu práce, taky pracovníci Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD). Ale poněvadž tuhle situaci desetiletí nikdo neřešil, stačilo říct, že takhle to prostě být nemůže, a přišlo „vzbouření na vsi“. Jenže ono to žádné jednoduché východisko prostě nemá. Protože dálnice jakožto rychlostní komunikace má své technické, bezpečnostní i jiné parametry. Pouhým administrativním rozhodnutím se strakonická ocitla v kategorii „dálnice“. Ono se ale toho pro ni zase tolik nezměnilo. Vždyť dlouhodobé problémy zůstaly.

Jenže v oněch letech 2016 – 2017 ŘSD zadalo několik studií, mimo jiné také tu, jak by to s těmi nešťastnými zastávkami mělo vypadat v budoucnu. Po ní následovalo další „vzbouření na vsi“, neboť prováděcí firma ve své studii vyškrtla některé sjezdy (exity), protože na dálnici nemůžou být každých bezmála sto metrů. Aniž by se věc dostala k nějaké odborné diskusi, nastaly proti ní nekvalifikované protesty, zejména na Jílovišti, načež ministerstvo dopravy řeklo – tak nic...

FÁMY SI ŽIJOU SVÝM VLASTNÍM ŽIVOTEM

ŘSD však zadalo novou studii, tentokrát projekční, inženýrské a konzultační společnosti SAGASTA, která rovněž řeší inkriminované zastávky autobusu v úseku Jíloviště – Řitka – Mníšek pod Brdy. I ona poukazuje na skutečnost, že současné zastávky jsou z každého pohledu problematické.

Starostové zainteresovaných obcí však bojují za své občany, protože jim přirozeně chtějí zajistit kvalitní dopravní obslužnost a komfort s ní spojený. Silnice III. třídy, které svým významem

Pouhým administrativním rozhodnutím se strakonická ocitla v kategorii „dálnice“ a o to víc si ji začali všimnat i drzí sprejeři, aby se ještě více zviditelnili...

odpovídají takzvaným „okreskám“, tedy směrem na Všenory či na Líšnici a Klíнец, bezpečnou ani rychlou autobusovou dopravu neumožňují, takže cesta po dálnici je z našeho okresu Praha – západ pro lidi pracující v hlavním městě i pro studenty nezbytná, a to tam a zpět!

Jenže zopakujme, že stávající zastávky na D4 neodpovídají parametrům na dálnici kladeným a ani na takové dálnici být nesmějí. Azopakujme i to, že možností, jak z toho najít cestu ven, je žalostně málo... A řekněme si, že to, co se mělo v minulosti řešit v klidu, s časovou rezervou a řádným rozmyslem, jistě i cestou hledání kompromisů, s citlivým přístupem k vykupování pozemků, nacházením styčných bodů s provozovatelem dálnice, není myslitelné v časovém presu, zjetí emocí nebo útržkovitých „zaručených“ výkřiků, které si žijou svým vlastním životem na sociálních sítích nebo po hospodách, kde si lebedí...

Dotyční pak debatují o informaci, která v podstatě neexistuje, ale oni ji přece někde slyšeli, takže ji klidně posílají dál... Od studie, jak se říká od stolu, je k realizaci strašně daleko, často několik, i víc let. Ale já se bojím jedné věci – že by mohlo dojít k tra-

Přetahovaná o zastávky – které v podobě, v jaké v současnosti jsou, na dálnici být nemůžou – vyděsila cestující veřejnost a vyvolala řadu otázek

gické dopravní nehodě a pak by tam ty zastávky nebyly, protože by je na dálnici zrušili jedna dvě a náhradou by se nikdo nezabýval. Tím by nastal velký problém, protože záložní řešení pro takovou eventualitu prozatím není veškeré žádné!

NĚKDY SE MÁLEM I NA KOLENOU KLEČÍ...

To je důvod, proč já bezpečnostní hledisko vnímám jako primární. Možná si čtenáři vzpomenou, že jsme tu měli několik karambolů, při nichž z řítecké strany dálnice vjelo auto až do podchodu. I z toho důvodu jsou tam nyní nainstalovány bytelné železobetonové silniční zábrany typu New Jersey.

Naštěstí máme ve vsi i romantické, dokonce líbezně partie, jako je ta u rybníku, na níž v těchto dnech společnost OK GARDEN provádí pravidelnou údržbu zeleně

Na Bučině jsme dvakrát po sobě měli nehodu, když přes neexistující svodidla vyletělo auto z dálnice, přeletělo zelený pás, zachytilo o autobusovou zastávku a skončilo až na původní staré strakonické silnici. Měsíc nato se totéž stalo mercedesu, který však pokračoval souběžně se silnicí a skončil až u letitých lip. Tehdy musel zasahovat i vrtulník.

Když jsem si u příslušné paní referentky na odboru bezpečnostní politiky ministerstva vnitra (ministerstvo dopravy ani ŘSD na naše žádosti umístit tam svodidlo nereflektovaly, protože to neměly v plánu) poplakal a předložil dokumentaci o tom, k čemu tam došlo a proč, vzala si případ za svůj, takže ministerstvu dopravy bylo nařizeno, aby nám potřebná svodidla nechalo namontovat. Při té příležitosti – protože jsme si stěžovali i na to, že

MOJE PROGNÓZA JE TAKOVÁ, ŽE POKUD SE NA DÁLNICI NEPŘIHOdí NIC ZÁVAŽNĚHO NEBO SE NEVYSKYTNE JINÝ ZÁDRHEL, TAK TO TAKHLE BUDE FUNGOVAT JEŠTĚ PÁR LET...

v tomto místě dochází i k vzájemnému oslňování vozidel, neboť se tam tělesa dálnice a staré silnice přibližují zhruba na dva metry – byly zde umístěny umělohmotné clony, které tomu zabraňují. Kdo z řidičů to tu příliš neznal, v noci po staré komunikaci zmateně kličkoval, protože si myslel, že proti němu jede auto, které ve skutečnosti ujíždělo po dálnici.

KDYŽ NÁPADY ZAPADNOU

Jestliže se nám podařilo aspoň tohle, lze to pokládat jen za dílčí úspěch, protože problematika autobusové dopravy, která by zohledňovala naše nároky vyjít vstříc občanům, je bohužel nadále aktuální a nehýbá se z místa...

Rozhodně jsme neskládali ruce v klín, nýbrž navrhovali několik variant, jak z neutěšené situace najít alespoň nějaké východisko.

Nejsme však dopravní odborníci, takže naše náměty byly spíš k úvaze. Jeden z nich byl například

ten, že by Kraj mohl zpátky převzít starou, tedy původní strakonickou silnici směrem k Mníšku, jen „kousek“ od líšnické zastávky na Varadově. Někde v těch místech by mohla být i zastávka pro Klíнец. Nájezd by fungoval jen pro autobusy, obsluhovaný na závoru či válec, jak to mnohde funguje, a řešilo by to jednak zastávky pro Líšnici i pro Klíнец (ten má rovněž stanici U Hřiště). Jistěže to není ideální možnost, ale jako alternativa, která může odstartovat obdobná řešení, určitě ano. Jenže s touto variantou nikdo nepracuje...

JDE O ČAS I O UHLÍKOVOU STOPU

Od nás ve směru na Prahu by byl provoz řešitelný tak, že by autobusy z Mníšku jely po staré silnici – jednu zastávku by absolvovaly na Bučině a druhou před dálničním mostem, naproti Usedlosti Veselka. Mohly by se dobudovat příchody pro pěší a příslušná infrastruktura.

Bohužel narážíme na odpor, protože takovouhle elegantní variantou se příslušné orgány nechtějí zabývat. Takže se vymýšlejí složité způsoby svážení lidí od jednoho autobusu k druhému, čímž se z našeho pohledu všechno nesmírně komplikuje. Přece naši iniciativu nelze svádět na pošetilý odsudek, že lidé jsou líní – na prvním místě jde o bezpečnost a taky o čas nás všech. A právě čas je opravdu ten faktor, kolem něhož se všech-

„Řítka jako obec platí dopravci, společnosti ROPID, historicky kolem 50 000 korun měsíčně. I v době, kdy jsme měli ještě méně peněz než máme teď, vycházeli jsme z jednoduchého faktu, že to je služba obyvatelstvu,“ připomněl starosta Abbid

Vrbové tunýlky se stejně nejvíc líbí dětem – mají tady pěknou „probíhačku“

no točí. Přiznejme si, že dnes všichni bez rozdílu fungujeme jako cvičení křečci v kolotoči, a třebas je to někdy minuta sem – minuta tam, jsme pod nekončícím tlakem času!

Ale ona je to i environmentální otázka, to znamená týkající se životního prostředí, tedy ekologie. Příklad: Říkáme si – šlapu půlhodinku na stanici, další půlhodinku jedu do Prahy – není z časového hlediska jednodušší jet autem? A dodejme: A přidávat do ovzduší moji osobní dávku oxidu uhličitého CO₂ a den za dnem zvětšovat mou uhlíkovou stopu, jak se o ní nepřetržitě mluví?

Když vynecháme skutečnost, že je takové individuální cestování dražší, želbohu vítězí fenomén ušetření mého času...

PTÁ SE SNAD NĚKDO ŘIDIČŮ?

Znamená to, že každé vozidlo je obsazeno jednou celou a třemi desetinami člověka, který po příjezdu ve většině zoufale hledá místo na parkování. Rád bych si při té příležitosti postěžoval, že nemůžu najít uši, které by směřovaly zvukovodem do mozku a ten začal pracovat ve prospěch selského rozumu, a tedy dobře pro nás jakožto společnost.

Zpravidla to dopadá tak, že každá zainteresovaná osoba všechny tyto negativní aspekty našeho života odkývá, ale ve finále se nezmění nic...

Těžko říct, jestli je ústředním problémem přijmout odpovědnost, nebo hrajou hlavní roli peníze? Co jiného je to, než klasická pštroší politika strkání hlavy do písku?

Vezměme si, že na jedné straně probíhají ankety spokojenosti cestujících, ale nikdo už se nezeptá řidičů, jak se jim líbí, když v dopravní špičce potřebují vyjet ze zastávky a zařadit se do ustavičně přeplněných obou jízdních pruhů, zatímco „honi“ čas, aby se vešli do striktního jízdního řádu, neboť poloha jejich vozidla je monitorována v systému GPS.

CHODNÍK NA NOVÉM MOSTĚ JSME SI VYDUPALI

Přenesu-li se „oslím můstkem“ k právě dobudovanému mostu přes D4, ani v jedné z obou variant se nepočítalo s chodníkem – to jsme si při složitých jednáních vytrucovali jako obec Řitka, k čemuž nám pomohl černošický správní odbor-oddělení dopravy, jmenovitě paní Monika Semová. Jinak by byl most bez chodníku! Ale je to důležitá spojovací komunikace vydupaná i přes námitky projektantů i investora, a ti jeho potřebnost rozporovali existencí podchodu, který je však úplně někde jinde, několik set metrů daleko od mostu...

Obchodní zóna za mostem katastrálně patří Mníšku pod Brdy, ale lidé tudy chodí nejen na procházky, pro nemotorizovaného člověka nebo turistu tudy vede přímá spojnice mezi naší vsí, Čisovicemi a dalšími vesnicemi v okolí. Zavázali jsme se, že

A znovu Mgr. Kamil Abbid: „Snažili jsme se na stanici Bučina odklonit aspoň jeden z frekventovaných autobusů – buď č. 317, nebo 321, které intenzivně využívá řada Řitečanů, a ulehčit jim tak břemeno, jakému jsou neexistencí bučinské zastávky vystaveni.

Bohužel už celých deset let se potýkáme s neporozuměním přepravce a regionálního organizátora pražské integrované dopravy. Nepomohla ani petice občanů...“

Takhle dopadla komunikace na Višňovce: Díky neexistujícímu vodoteči, tedy příkopu, na jehož místě mají zdejší osadníci povětšinou provedenou výsadbu – a to na obecním, tzn. veřejném majetku – po deštích voda odnese z vozovky vše a vytvoří v ní stále se prohlubující výmoly!

k příchodu na most poskytneme osvětlení, takže jsme ze své pozice schopni zajistit schůdná řešení v mezích zákona, třebaže mohou být někdy na hraně. Ale – musí nám někdo naslouchat!

Také pro komfort našich občanů cestujících příměstskými autobusy jsme ochotni podílet se i finanční spoluúčastí.

A když už jsme u peněz...

Řitka jako obec platí dopravci, společnosti ROPID, historicky kolem 50 000 korun měsíčně. I v době, kdy jsme měli ještě méně peněz, než máme teď, vycházeli jsme z jednoduchého faktu, že to je služba obyvatelstvu. Ano – platíme hodně peněz, jenže já, už na základě toho, o čem se tady celou dobu bavíme, nevidím ze strany dopravce adekvátní odezvu, jež by mě měla uspokojit. Chceme-li mermomocí, aby sem byla zavedena jedna jediná autobusová linka, a přispíváme-li do systému víc než dostatečnou cifrou, očekával bych, že nám to dopravce bez průtahů umožní. Už proto, že obce srovnatelné velikosti a na stejné trase jako my, platí za některé linky daleko méně...

Když jsem na takový nepoměr poukazoval, ROPID to odbyl alibistickým – tak se starostové dohodněte mezi sebou. To je absolutní blbost. Copak můžu ze své pozice přijít za nějakým kolegou starostou a říct mu – hele, dávejte tomu ROPIDU měsíčně o deset tisíc víc...! Neměl by to snad sám ROPID nějak objektivizovat, učinit spravedlivějším? Vždyť se může opřít o své dopravní průzkumy i aktuální vyhodnocování, ví, kolik vozí cestujících, kde nastupují a vystupují. Nepochybně by se tím platby jednotlivých obcí zrealnily.

VÍTEJTE VE SVĚTĚ SRBA SERVIS

Naše rodinná firma Srba Servis je na trhu již od roku 1991, postupem času jsme se rozrostli z malé nezávislé autodílny na autorizovaného dealera značek **Alfa Romeo, Fiat, Fiat Professional, Chevrolet, JEEP, Opel, Saab a Volvo**.

Naše služby nabízíme v moderních a pravidelně rozšiřovaných provozovnách. Naše aktivity se zaměřují na prodej, **servis**, nabídku originálních náhradních dílů, klempířské a lakýrnické práce, autorizované tuningové úpravy, širokou nabídku finančních produktů a pojištění.

Na každou námi nabízenou automobilku máme k dispozici vždy separátní tým odborníků, kteří jsou plně vyškoleni na svoji značku a to jak v prodejním tak i v servisním týmu.

Naše láska a vztah k vozidlům nás však nepřivádí jen k nabízení běžných služeb, ale naši zákazníci mohou vozidlo otestovat v naší diagnostické laboratoři, která nemá v našem oboru obdoby pro svůj technologický pokrok.

Srba Servis si váží každého zákazníka, ať již soukromého, kupujícího jedno vozidlo, či velkých fleetových firem. Pro každého se vždy snažíme doporučit ten nejvhodnější produkt, ať už se jedná o vozidlo, financování nebo výhody operativního leasingu.

Všechny naše **aktuální nabídky** vždy pravidelně uvádíme na naše internetové stránky www.srba.cz a bude naším potěšením, pokud i Vy se stanete jejich pravidelnými návštěvníky.
„Vítejte ve světě Srba Servis“

„Rád cestuji a snažím se své postřehy a zkušenosti přenést do nabídky naší firmy a inspirovat tím i své zákazníky, aby naše česká kuchyně byla o poznání pestřejší a zajímavější,“ svěruje se ing. Svatopluk Mikuška

Řitečan
ing. Svatopluk Mikuška:

„KAŽDÝ PODNIKATEL MUSÍ BÝT VYTRVALÝ A DRAVÝ“

Podnikání je soustavná činnost prováděná samostatně na vlastní jméno, vlastní riziko a – jak jinak, aby vůbec měla smysl – za účelem dosažení zisku. Ale co se za takovou zdánlivě jednoduchou definicí skrývá, má mnohdy více společného spíš s úmornou všednodenní námahou, nikdy nekončí „prací s lidmi“, často souměřitelnou se situací člověka postaveného doprostřed boxerského ringu.

Úspěšným, navýsost sympatickým podnikatelem žijícím v Řitce, je někdejší projektant, ing. Svatopluk Mikuška, majitel a jednatel společnosti GOLD GROUP s. r. o., specializované na exkluzivní záso-

bování špičkových hotelů, restaurací, cateringových společností, pizzerií a dalších gastronomických zařízení. V roce 2001 firma vybudovala nové objekty ve Velkotržnici Lipence, sestávající ze dvou plně klimatizovaných hal o celkové ploše 2 100 m².

Co bylo startovacím momentem k vaší podnikatelské činnosti?

V době studia na vysoké škole jsem přes léto chodil na různé brigády. Moc mě to bavilo, protože jsem byl finančně soběstačný a nemusel obtěžovat rodiče, aby mi dali na útratu. V roce 1989, kdy se změnila v ČR politická situace, jsem seděl jako zdatný inženýr ve slavné projekční kanceláři a navrhoval mosty a přehrady, což byl můj vystudovaný obor. Byl to těžký obor, vlastně na ČVUT nejtěžší, ale

byl ze všech oborů nejzajímavější. Přesto mě neभावil natolik, abych vydržel celý den sedět za stolem a díval se z okna, jak venku krásně svítí slunce. V té době jsem i skončil se sjezdovým lyžováním v reprezentaci a v 1. lize. Tohle všechno pro mě byla velká změna, kterou jsem vnímal jako změnu k horšímu, připadal jsem si úplně svázaný. A najednou přišel obrovský impuls od mého kamaráda, který byl tenkrát na stáži v Tokiu. Řekl mi, že se v Japonsku nejvíce daří firmám, které se zabývají potravinami. Hned jsem si vzpomněl na moje studentská léta a prakticky ze dne na den jsem změnil zaměření. Mohu vám říct, že dodnes toho nelituji, i když se v posledních letech opět vracím ke sta-vařině...

Petržel kudrnka i její kořenová sestra

Sídlo společnosti s defilé firemních vozů

Zaznamenal: Zdeněk Lebl

Foto: autor a archiv

GOLD GROUP

Paleta barev a chutí

Je líbo kopr do „koprovky“ nebo snad na „kvašáky“?

Máte s ohledem na to, čím se dnes zabýváte, historicky blízko ke kulináře, restauraterství či hotelnictví?

Ke všem těmto oborům mám velice blízko, neboť rád cestuji, takže na cestách, mimo jiné, stále znovu a znovu poznávám všechny tyto obory a snažím se své postřehy a zkušenosti přenést do nabídky naší firmy a inspirovat tím i své zákazníky, aby naše česká kuchyně byla o poznání pestřejší a zajímavější.

Jaké předpoklady člověk musí mít, aby splňoval požadavky vaší profese a vykonával ji na úrovni?

Každý člověk, který podniká v jakémkoli oboru, musí být jednoznačně dravý a vytrvalý. To jsou vlastnosti, bez kterých se v podnikání neobejdete, pokud chcete být úspěšný. A pak, když k tomu přidáte inteligenci, předvídatost a nenecháte se odradit nezdary, máte vyhráno. :-)

V databázi firem máte uvedeno, že se zabýváte i bylinkami. Můžete prozradit kterými?

Tady se vrátím k některé z předešlých otázek. Ano, bylinky miluji, protože jídlo opravdu dají tu neobyčejnou a nenapodobitelnou chuť a tím se vaše jídlo stává unikátní! Doma vlastně ani moc nesolíme, cukr nepoužíváme vůbec. Všenahradí

bylinky – koriandrem počínaje a estragonem konče. Naše firma disponuje prakticky všemi čerstvými bylinkami, které dovážíme především z Izraele, v letních měsících je doplňujeme tuzemskou produkcí.

Pomalu u nás začíná houbařská sezóna, takže co houby? A exotické ovoce?

V naší nabídce samozřejmě nemohou čerstvé houby chybět, zvláštností je japonská houba **enoki**, která je po staletí využívána v tradiční čínské medicíně

V úředním království top manažerky Lindy Mikuškové

Houba enoki (penízovka sametonohá)

Jedlá zimní houba má dlouhou nohou a široký klobouk. Vyrůstá v trsech na pařezech břestovce čínského (v japonštině enoki), ale i na dalších stromech. Silnou medicínou už po staletí využívá tradiční čínská medicína a cení si jí především pro množství antioxidantů.

V dalším, tentokrát pronajatém skladu, najdeme i běžné kuchyňské potraviny – mouku, cukr, sůl...

Hlíva ústříčná ...

žampiony hnědé a v přepravkách ty bílé

a je výborná hlavně v syrovém stavu. Co se týče exotického ovoce, nechybí v našem sortimentu snad žádné. Můj favorit je pravděpodobně *durian*, který roste na stromech. Poprvé „naživo“ jsem ho spatřil v Jižní Americe, hlavně v Brazílii a Peru. Byl to pro mne ohromný zážitek.

Nakolik „covidový“ neřád zamíchal podnikatelskými kartami?

Tato doba není opravdu lehká, to všichni víme. Naštěstí jsem člověk, který má rád jištěná záda, takže máme vytvořený určitý „balík“, který nám pomohl tuto nelehkou dobu přečkat tak, že o moje zaměst-

Durian

Někde bývá považován za největší pochoutku a „krále ovoce“. Je charakteristický svou velikostí, silným zápachem a tlustou slupkou pokrytou pyramidovitými trny. Plod může dorůst délky až 30 cm a průměru 15 cm a má obvykle hmotnost 1–3 kg.

Rozvozová auta s výraznými logy společnosti GOLD-GROUP vidáme křížovat silnice i města

Granátová jablka na salát, grehadinu – co kdo rád...

nance a jejich rodiny bylo plnohodnotně postaráno. A teď nás čeká, abychom se rychle vpravili znovu do rozbíhajícího provozu. Moc se na to těším.

A konečně – pochlubte se číslicí 1 – 10, kterou byste ohodnotil vaši společnost GOLD GROUP?

Samozřejmě, a snad to nebude znít namyšleně, hodnotím svoji firmu a zaměstnance tím nejvyšším číslem, a to je 10.

Malá meruňková sluníčka

Navštívenka z exotického ráje – parádní mango

Ještě jsme se chtěli pana inženýra Mikušky na něco zeptat, ale už pospíchal za šéfovskými povinnostmi...

Tohle je byznys-kuchyně, kde se vaří „kšeft“ – obchodní oddělení

Další tropické ovoce aneb Tam, kde je Caracas...

Zdeněk Lebl

Foto: autor

Prostítný rodný domek neobyčejné osobnosti české jazykové kultury Josefa Jungmanna je okrasou už tak pohledných Hudlic

Zde se narodil
**JOZEF
JUNGMANN.**

Z ŘITKY ZA KNÍŽETEM ANEB ČESKÉ ŘEČI

ODKAZ JOSEFA JUNGMANNA

Coby mateřštině oddanému příznivci mně zní jako rajská hudba citáty z díla tohoto velikána. Nahlédněme škvírou do jeskyně slov: „V jazyku je naše národnost“, „Jako národní kroj, tak původní literatura národu sluší.“ Putování za autorem pročitěných vět začneme v Berouně, abychom v zadané krajině dospěli do Hudlic – k rodnému domu učitele, filologa, spisovatele i překladatele.

Ať už to o prázdninách či dovolených vezmeme autem nebo jsme vynecháním letošního ročníku pochodu Pičín – Řitka utrpěli „pěší újmu“ a dopravíme se minibusem č. 448 z řítecké návsi do Dobřichovic a odtud se do Berouna svezeme vlakem. Rozumí se samo sebou, že motorizovaní výletníci odstaví svá vozidla na parkovišti u dobřichovického nádraží. Cesta nám vláčkem linky S uteče jako voda a my se pustíme po červené značce na Husovo náměstí.

NA KOPEC MYŠÍ DÍROU

Kolem kostela sv. Jakuba Většího natrefíme ve stejnojmenné ulici na někdejší rodný dům děkana J. A. Seydla, osvíceného kněze, vlastence, který „působil ke cti svého rodného Berouna“. Jsme tak trochu na vlasteneckém putování, takže není od věci připomenout si, jak silně byla tahle doba doslo-

va těhotná osvícenskými snahami. Pro zajímavost uvedme, že František Palacký v té době vydal 1. díl německé verze Geschichte von Böhmen, základního díla novodobé české historiografie a v českém

Josef Jungmann

Manželka Johanna Světecká

JOSEF JUNGMANN
(16. 7. 1773 – 14. 11. 1847)

Postudíich na piaristickém gymnáziu v Berouně a Praze roku 1795 absolvoval filozofickou fakultu. Pozdější studia práv nedokončil. Vyučoval na gymnáziu v Litoměřicích, kde se roku 1800 oženil se zámožnou Johannou Světeckou z Černčic, takže mu tolik nevařilo, že zprvu nepobíral plat. Stal se prvním učitelem češtiny v Čechách a na Moravě. Po patnácti letech odešel do Prahy a stal se ředitelem Staročeského gymnázia. Český jazyk Jungmann vyučoval také na filozofické fakultě pražské univerzity, kde se posléze stal rektorem. Položil teoretické základy vývoji novodobé češtiny. Byl vůdčí osobností druhé generace obrozenců.

jazyce začaly jeho Dějiny národu českého vycházet o něco později.

Projdeme Talichovou ulicí – to už jsme přestoupili na modrou – a přes Nerudovu uhneme na ulici Drašarovu, „vystlanou“ žulovými kostkami a po obou stranách šperkovanou udržovanými zahradami. Tady se drobet zadýcháváme v kopci, navíc tak trochu zmizíme z dohledu, neboť se člověk musí uskrovnit v nanejvýš metr široké „myší díře“ mezi dvěma ploty. Ale to vyvrcholení...

Ocitáme se na Talichově stezce, místě, kde nejnámější berounskou studánku nazval děkan Seydl ve své Kronice královského města Berouna Na Průhoně.

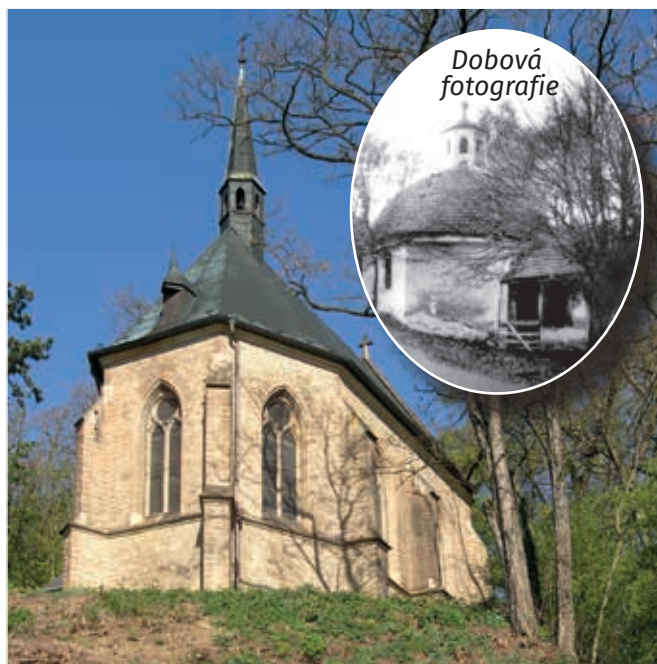
PROCESÍ UPADLA V ZAPOMNĚNÍ...

Rok po této události nechal berounský děkan Jiří Procházka de Lauro nad studánkou postavit dřevěnou kapličku Bolestné Panny Marie. K jejímu obrazu se konala procesí a ke kapli zhotovili křížovou cestu. Jenže zázraky na jednadvacet let ustaly, až náhle – 8. září 1744, kdy se na okraji města připravovalo pruské vojsko zaútočit na Beroun – u Boží vody se objevila zářící koule a v ní postava ženy. Zjevení Prušáci to považovali za signály císařské armády a z obavy před obklíčením se dali na ústup ku Praze...

Ale ani o poustevníky nebyla u studánky nouze. Na základě dekretů císaře Josefa II., jenž domněle zázraky považoval za tmářství, roku 1787 poustevnu i kapličku zrušili, takže na dlouhou dobu byl zázrakům „vstup zakázán“...

Železný artefakt k počtě J. Jungmanna u příležitosti výročí 100 let od narození odlil v nedalekém Novém Jáchymově

Ke kapli Bolestné P. Marie nad Berounem už neproudí zástupy poutníků...

Současnou kapličku – no vlastně spíš kapli postavenou podle projektu Josefa Mockera – diskutabilního renovátora Karlštejna, ale i autora dostavby pražského Svatovítského chrámu, tu v novogotickém stylu vystavěli v roce 1893. To však už byla „studánčina“ labutí píseň, její věhlas, o kapli ani nemluvě, upadal a procesí skončila ve vzpomínkách pamětníků, jenže ani ti už dnes nejsou s námi...

Tak si aspoň na širokém pařezu rozbalíme, co jsme si doma nachystali na svačinu a kocháme se pohledem na město pod vápencovými vrchy. Výhled je odtud na jedničku!

STUDÁNKA ZÁZRAKŮ

Legenda vypráví, že 23. června 1723 za parného dne tudy hnal obecní pasák Matěj Holý ovce a spatřil poutníka omývajících si poraněný bok. Když se k němu přiblížil, neznámý muž zmizel. Po tomto zázračném zjevení začala být studánce připisována zázračná moc a lidé místo pojmenovali U Boží vody.

DĚD STARÝ 121 LET!

Vydat se dál po modré znamena dopřát plicím očistnou šichtu, která neskončí dřív, než staneme na kopci s „rodinným“ názvem Děd. Cestou, když popojdeme na levý okraj lesa, můžeme opakovaně očima zmapovat rozlehlé královské město i s Královým Dvorem.

Kamennou, 12 m vysokou rozhlednu na vrchu Děd, postavil Klub českých turistů za 5 měsíců v roce 1893 jako vůbec první u nás. Na ochoz volně přístupné vyhlídkové plošiny vede 56 schodů

A kde se vlastně ten Děd vzal? Tedy ten cihlový, rozhlednový, stojící na stejnojmenném kopci, kterému někdejší horotvorné vrásnění dopřalo 492 nadmořských metrů?

Ze sympatické dvanáctimetrové stavby, z jejíhož ochozu byl po zdolání šestapadesáti schodů ještě nedávno prachbídný rozhled, po vykácení stromů aspoň z jedné strany – i když to není žádná velká sláva – máme příležitost se rozhlédnout. A co vidíme? Lesy a lesy a něco polí jakožto součást Křivoklátské vrchoviny. Mělo by být vidět aspoň Kladno, ale nějak není. Jenže Děd je slavný děd: byl vůbec první rozhlednou, kterou roku 1893 vybudoval Klub českých turistů (KČT).

Trochu se drolí, a protože je volně otevřená, nezbedové, co si ničeho nevází, ji svévolně poškozují. Ale nemylme se – to není výplod poslední, nemorální doby, dávno rozhledna přitahuje pozornost vandalů. Už roku 1914 – vypsala KČT odměnu za jejich dopadení. Věž byla uzamčena a klíč opatroval hajný pod rozhlednou... Nebojte se – dnes je rozhledna celoročně přístupná.

KDE JSTE, ZNAČKY JEDNY?

Cedulky nás navigují po červené, která hlásí, že k Jungmannově chaloupce už je to jen šest „kilásků“. Po slabých pěti minutách s námi značka uhýbá prudce doleva, když v tom od paseky – kde žádná značka nemá být – asi bereme falešný směr. Takže

se vracíme k poslednímu značení, abychom si ťukli na čelo, že vše je správně. Nebo není? Nesmyslně velké červené trojúhelníky namalované na strozech nás svedou jako bludičky kamsi doleva, aby nás „vyplivly“ po absolvování jakéhosi oblouku. Datel, nebo snad strakapoud, rámusí kladívkem místo zobáku snad ze všech stran a svojí kanonádou provází naše kroky, které jsou v tuhle chvíli zmatené.

No nic – jsme zase na naší staré dobré červené značce a maširujeme si to rovnou za nosem! A za ním už je rozcestník Lísek. Chaty přecházejí v domky vesničky se staročeskými rysy: dvorek, zahrada zelená, s monumentální trávou po nedávných deštích. Za jekotu cirkulárky se za ohradníky Penzionu Maštal pasou kravky. Na asfaltové silničce se dáme vlevo a jdeme vstříc z předaleka viditelnému hudlickému svatostánku. Ves má neobyčejnou polohu, neboť je harmonicky rámována blankytným nebem, zvlněnými lesíky a neméně rozkolísanými poli...

U silnice necháme vyhovět údům spočinutím na lavičce u umělého menhiru a vrávorajícího dřevěného kříže, přivázaného drátem k betonovému soklu. Tomu se dá říct dočasná lidová umělecká tvořivost. Značka s námi vykročí na silnici vedoucí z Otročiny a tady bychom zase mohli říct, že ji lemuje křoví... Ale docela pohledně.

TEN HUDLICKÝ KOSTELÍČEK...

Tááák, a jsme u pseudorománského kostela sv. Tomáše a už ho vidíme, Jungmannův rodný domeček, jak vystřížený ze Zapadlých vlastenců, jakých – tedy těch domečků – v kraji berounském věru mnoho nenajdeme...

HUDLICE

Vesnice, o níž se zmiňují první zápisy v roce 1341, je příkladem velké pozdně kolonizační vsi na křivoklátském panství. Její dominantu tvoří buližníková skála obklopená lesy. V blízkém okolí lze spatřit i další přírodní památky (Stará ves).

Po vybudování Karlštejna Hudlice patřily ke karlštejnskému panství. Rozvoj vsi byl přerušena husitskými válkami a třicetiletou válkou. Až kolem roku 1656 nastal její rozkvět s rozvojem železářství. Okolí Hudlic má bohatou geologickou minulost, jsou tu ložiska železné rudy, těžila se tu rumělka a v potocih se rýžovalo zlato.

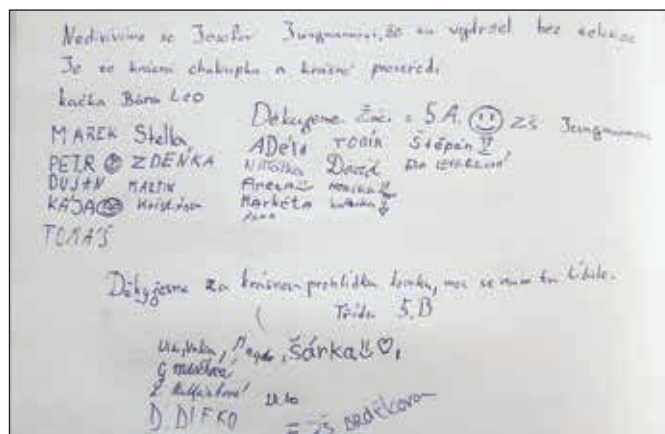
Ale má to jeden háček – otevřít nám mohou až ve dvě, a ono právě bije poledne. Nevadí – o čem by v tuhle dobu člověk přemýšlel než o obědě poskládaném v ruksaku, a pak: kdo by si s chutí neprošel úhlednou ves?

Průvodkyně nám zasvěceně vykládá o Jungmannově hudlickém dětství, když se narodil jako šesté dítě z deseti v rodině chudého ševce. Ta do vsi přišla s německými přistěhovalci, jméno prvního Jungmanna se objevuje už ve třicetileté válce a sám Josef píše v dopise svému příteli Markovi, že „přišli sem nedobrovolně ze Saska”.

OD ČERNÉ KUCHYNĚ DO RYTÍŘSKÉHO STAVU

V Jungmannově chaloupce nás ovane atmosféra konce 18. století s pokojíčkem, ložnicí i začouzenou černou kuchyní... V zadní místnosti přeměněné na pamětní síň na nás hledí moderní přivětivá, až konejšivá tvář. Kdybychom takového člověka zítra potkali, vůbec nám nepřipadne, že patří do hlubin věků... O to víc potěší, že jazykovědec, literární historik, překladatel, básník a publicista byl jednou z vůdčích osobností české jazykové národní kultury. Jeho dílo dovršilo utváření novodobého českého jazyka. Jungmannův Česko-německý slovník – mohutné pětisvazkové dílo – bylo přijato s nadšením. Český jazyk, vysmívaný a opovrhovaný, v něm našel oporu a také podal důkaz, že je to jazyk živý, bohatý a rovnocenný všem světovým jazykům. Hudlický rodák se tak dožil slávy už za svého života. Básníci na něj psali ódy, učené společnosti ho jme-

novaly svým členem a udělovaly mu vyznamenání. Císař Leopold mu daroval zlatý prsten a povýšil jej do rytířského stavu. V roce 1838, když byl slavný Hudličan zvolen děkanem filozofické fakulty, bratr Antonín Jungmann, doktor medicíny a profesor, předal svému staršímu bratru Josefovi svůj univerzitní úřad, a třetí bratr Jan – kněz, člen křížovnického řádu – k tomu sloužil slavnostní mši. Tak se na půdě staroslavného Karolina setkali tři bratři Jungmannové, coby vzácný příklad dokládající – ať to zní jakkoli čitankově – že třeba z prosté doškové chalupy je možné povznést se na křídlech vzdělání a silou vůle do nejvyšších pater lidského konání.

Upřímné a možná i překvapivé řádky „pátáků“ z pražské Jungmannovy ulice vepsané do pamětní knihy v rodném domku

Tady, u silnice do Otročiněvsi, můžeme na pozadí menhiru a kříže pohodlně posvačit

Stylovou bránou vstoupíme do prostor Muzea Josefa Jungmanna s mimořádně zachovalou Jungmannovic černou kuchyní

JUNGMANNOV RODNÝ DŮM

od 1. dubna do 31. října – středa až neděle 9.00 – 12.00 a 14.00 – 17.00. Listopad až březen zavřeno.

Vstupné: dospělí 20 Kč, studenti a děti do 15 let 10 Kč, rodinné vstupné 50 Kč, držitelé ZTP mají vstup zdarma.

Průvodkyně: Lze sjednat na tel. 737 311 567 nebo na OU Hudlice: 311 697 323.

ZPÁTEČNÍ SPOJENÍ DO BEROUNA
(bus č. C 22, C 27)

BYLINKOVNA ANEB FESTIVAL KOŘENĚNÝCH VŮNÍ

Zdeněk Lebl

Foto: autor

**TAJEMNÁ
BYLINA**

Cožpak bychom se s takovou náruživostí v kuchyni otáčeli vlčím chvostem nebo nastavovali babské ucho? Jenže posvátnou rostlinu, královskou bylinu, bylinu Panny Marie nebo dokonce bylinu nesmrtelnosti – takovou už bychom si snad dali říct... O významu ŠALVĚJE LÉKAŘSKÉ – neboť právě ona je tou bylinkou, která k nám ze starodávna doputovala od středomoří Malé Asie – svědčí pohled do rozličných botanických knih uvádějících nesčetné množství jejích pojmenování a vlastností.

Tohle úžasné koření, které se k nám do klášterních zahrad dostalo v 9. století, je opravdu obdivuhodné.

Léčivé účinky: Prakticky univerzální

Šalvějový čaj můžeme využít při pocení, zažívacích potížích, křečích, obrně, onemocnění žláz, nemocných játrech, nadýmání, šalvěj také odstraňuje poruchy ve střevech a průjem, pročišťuje krev, přispívá k posílení organismu, zabraňuje záchvatům mrtvice, zklidňuje kašel a rýmu, odvádí hleny z dechových orgánů, povzbuzuje chuť k jídlu a napomáhá trávení. Rovněž podporuje vylučování moči, blahodárně působí na mozek, nervovou soustavu, zlepšuje koncentraci, působí proti stresu a tlumí mimo jiné stařecký třes. Šalvěj lékařská se používá také při plicních chorobách, nemocech žlučníku, jater, žaludku i ledvin, má dezinfekční účinky.

Pro zevní použití i jako odvar (při zánětech sliznice v ústech a krku, zánětech mandlí, hnisání zubů, krvácení dásní, uvolnění zubů, astmatu, bronchiálních katarrech), masti (kousnutí hmyzem), obkladu (při diabetu, srdeční slabosti a bolesti hlavy) či koupele (např. pro lidi se slabými nervy a ženy s nemocnou dolní částí těla).

JEŠTĚ JEDNA VYCHYTÁVKA

Budeme-li si šalvějovými listy potírat zuby, budeme je tím bělit. Žvýkání listů šalvěje odstraňuje také pach z úst. Vložíme-li sušené listy šalvěje mezi ložní prádlo, odpudíme tak hmyz.

Pro kosmetické účely šalvěj využijeme na oplachování vlasů, pro ztmavnutí šedivé kštice nebo proti lupům. Je vhodná k napařování obličejů, protože působí jako stahující a čistící pleťová voda. Se šalvějí se setkáme v mýdlech, šampónech či koupelňových přísadách.

V kuchyni přispívá k trávení ostrých pokrmů, sladkých moučníků a tuků. Zjemňuje chuť jídel, především těstovin. Jako koření se používá do nádivek, mastných jídel z vepřového i husího masa, do klobás, k divočině, do krůtího masa a k rybám, do pomazánek a nechybí ani jako přísada v kořeněných omáčkách. Vypěstujeme si bylinu na zahradě nebo v květináči za oknem! Není náročná a dobře se jí daří i na suchých a na živiny chudých půdách. Potřebuje však suché, chráněné a velmi slunné stanoviště. Nejlépe se cítí v lehkých, kyprých, dobře propustných, hlinitopísčitých půdách.

Semena šalvěje lékařské

Pořídíme je v semenářství, v online prodejnách i v hobby marketech, ale nejlépe od sousedů nebo známých. Šalvěj kromě zahrady miluje skalky stejně jako větší květináč, avšak zemina by neměla být příliš vyhnojena. Šalvěj je možné množit také trsy a odnožemi.

Péče o šalvěj lékařskou

Konce jejích výhonků zaštipujeme, abychom podpořili keřovitý růst. Při odkvětu je dobré květy ostříhat, aby se rostlina nevyvíjela tvorbou semen. Jestliže listy žloutnou, nemají dostatek místa pro kořeny. Rostlina špatně snáší, pokud je hluboko pod nulou (autor však může potvrdit, že za dlouhé roky nikdy nezmrzla a každé jaro bohatě obráží).

Šalvěj lékařská vyniká pronikavou vůní, ale ani barva není nenápadná, že?

Sklizeň

Od května do července sklízíme lístky i nať. Čerstvé listy kdykoliv, nejlépe během slunečných a suchých dní v poledne, těsně před rozkvetem. (Ale nemusíme být zase tak „pintlich“, jako by šlo o magickou mandragoru trhanou výhradně za úplňku...) To obsahují nejvíc éterických olejů.

Celou nať sklízíme dvakrát do roka, uřízneme ji 10 cm nad zemí. Lísty usušíme, ideálně při teplotě do 30 až 35 °C. Sušené šalvějové lístky jsou šedo-zelené, plstnaté a budí dojem, že se „lepí“ k sobě. Chuť je příjemně aromatická, výrazná, nahořklá a stahující. Šalvěj lze i mrazit v mikroténovém sáčku, konzervovat v oleji nebo octu.

Čaj ze šalvěje

1 čajová lžička šalvěje na 1/4 litru vody, 3 minuty povaříme a krátce vyluhujeme. Pijeme po malých doušcích.

Čaj na očistnou kůru

1 čajová lžička šalvěje na 1/4 litru vody, 3 minuty povaříme, aby se éterický olej vyvařil. (Můžeme přidat špetku třezalky, máty a meduňky). 10 minut louhujeme, scedíme a pijeme.

Šalvějový ocet

Láhev naplníme až po hrdlo květy šalvěje luční, zalijeme přírodním octem tak, aby přesahoval květy, a necháme 14 dní stát na slunci nebo na teplém místě. Je vhodný k přípravě salátů. (Šalvěj luční najdeme na slunných loukách, stráních, mezích, při okrajích silnic, v příkopech nebo u železničních náspů. U nás ve Středních Čechách je hojně rozšířená.)

Bylinkový olej

Čerstvé lístky šalvěje dáme do láhve se slunečnicovým olejem. 3 dny necháme stát a používáme při grilování či opékání topinek.

Svítek

Lístky šalvěje ponoříme do palačinkového těsta a krátce opečeme na oleji.

Žvýkačka proti akutním bolestem v krku nebo proti zánětu dásní:

Čerstvý lístek šalvěje žvýkáme co nejdéle – potíže brzy odezní.

NENÍ MARJÁNKA JAKO MARJÁNKA...

Který vojevůdce nebo obyčejný žoldák křižáckých výprav do Svaté země, tedy Palestiny, jaké vybouřily půlku tehdejšího světa v 11. až 13. století, měl ten osvícený nápad popadnout místní bylinu i s kořínkem a přivést ji, a možná přinést, do Evropy. V našich končinách se jí začalo říkat různě – ale pořád na stejné téma – dobrá mysl, maděránek, majránka či marjánka, deset dalších pojmenování si vysloužila včetně poetického voněkřas, až po MAJORÁNKU ZAHRADNÍ, jak ji pojmenováváme posud.

Oukrop čili česnečku, neřkuli cmundu, tedy bramborák, dokonce ani zabijačkovou polívku – všeobecně zvanou prdelačka – bez majoránky prostě „nedáme“, kdybychom s nimi dělali kouzla všelijaká...

Klidně můžeme napsat, že je v naší kuchyni nepostradatelná, a když škrtneme zlořečenou sůl, která nás za pár let nadužívání díky vysokému krevnímu tlaku „jedna dvě“ může dostat do nemocnice nebo rovnou „na prkna“, je majoránka nejfrekventovanější koření!

Staří Řekové, Římané i Egypťané považovali majoránku za magickou bylinu, ze které připravovali nápoj lásky. Byla totiž zasvěcena bohyni Afrodité, takže ti první ji pro její účinky přidávali do vína... Naši předkové majoránku hojně pěstovali, poněvadž věřili, že pohlcuje špatné ovzduší kolem domu.

Majoránka zahradní vytváří velké trsy a každým rokem se zvětšuje...

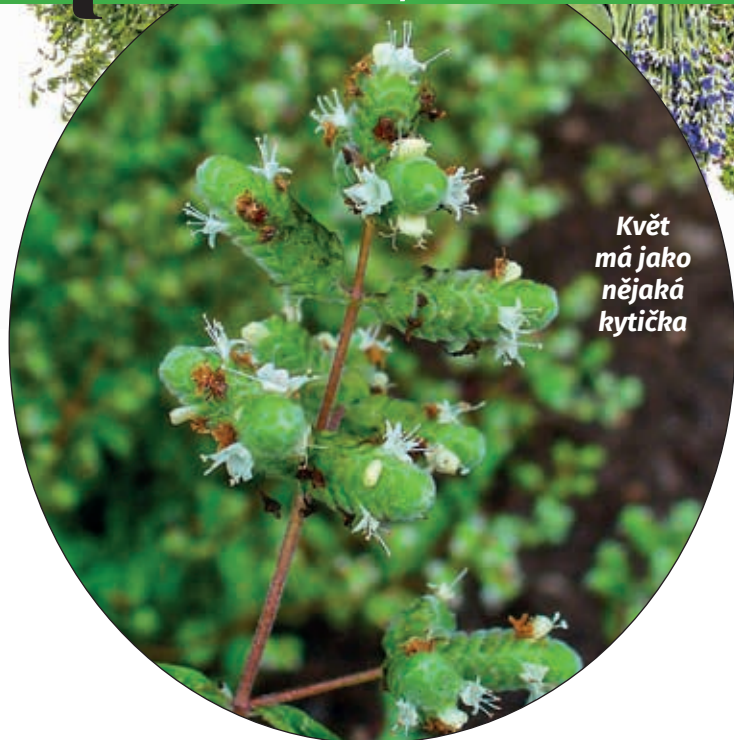

I majoránka léčí

Působí především blahodárně na trávení, pomáhá při průjmech, plynatosti nebo nadýmání. Pomůže i při nechutenství – podporuje totiž chuť k jídlu a stimuluje tvorbu žaludečních šťáv. Údajně má i pozitivní vliv na ženskou sexualitu. Čaj z majoránky pomůže zahnat i bolest hlavy, nachlazení či kašel. Uvolňuje křeče a posiluje nervový systém. Má zklidňující účinky, takže dříve než při nespavosti sáhneme po prášku na spaní, zkusme majoránku.

Skladování a uchovávání koření

Výborně se skladuje sušená, v dobře uzavíratelné nádobě vydrží až rok i víc. Sušit se dá v troubě (teplota ale nesmí přesáhnout 40 stupňů) nebo se dá zavěsit svazček majoránky na vzdušné místo, třeba do kuchyně, kde zároveň poslouží jako vkusná dekorace a bezvadně provoní celou kuchyň. Po usušení je vhodné ji rozdrolit. Její předností je, že neztrácí ani při delším skladování své příjemné aroma. Lze ji naložit i do oleje. Chceme mít velké trsy a nasušit si spoustu koření na zimu? Kromě zahrádky majoránku můžeme pohodlně pěstovat i v květináči v bytě nebo na balkoně. Tolik o majoránce druhu majoránka zahradní, což je jednoletka.

Květ má jako nějaká kytička

Daleko výhodnější pěstování však nabízí **majoránka zahradní vytrvalá**. A právě přídavné jméno „vytrvalá“ z ní dělá ideální bylinu a koření v jednom. Jedná se o dobromysl (*origanum*) s vůní a chutí majoránky zahradní.

Má mnohem menší nároky na teplo a v našich klimatických podmínkách bez problémů přezimuje.

Kromě toho už druhým rokem vytváří stále se zvětšující trs, jaký nám známi budou závidět!

Nať sklízíme v průběhu celého léta, má jemnější aroma a je vynikající.

Doma usušená je neskonale kvalitnější než kupovaná – to mi věřte!

V kuchyni se používá coby koření na dochucování polévek, omáček a masitých jídel. Ve staročeské kuchyni byla a je nezbytnou přísadou polévky bramboračky a už zmíněné cmundy. Díky svému blahodárnému účinku na trávení se přidává do pokrmů z luštěnin, zelí či jiných tučných jídel. Vyniknout dává především chuti zvěřiny nebo pečeným játrům. Využívat ji můžeme v čerstvém i sušeném stavu. Její předností je, že neztrácí aroma.

Kde ji pěstovat?

Na teplém místě zahrady nebo třeba pod oknem, na rozdíl od šalvěje v dobře vyhnojené úrodné půdě.

Kdy otrháváme nebo seřezáváme:

Celou nať rostliny s nerozvinutými poupaty sbíráme asi 3x za sezónu, přibližně od července do srpna. To neznamená, že ji nemůžeme použít mnohem dřív – záleží na počasí i zálivce. Stonky odřezáváme asi 5 cm nad zemí. Mnohem většího výnosu se dosáhne, jestliže budeme zvlášť ustříhávat každý jednotlivý stonek s poupaty nad dřevnatou částí. Krátké stonky mají šanci dorůst. Zbytek stonku se rozvětví, rostlina se rozkošatí a rozroste.

Jak sušíme: Natrhanou nať dáme sušit v tenké vrstvě na teplé stinné místo. Při použití umělého tepla ani tady nesmí teplota vzduchu překročit 40 °C. Nať můžeme také svázat do malých svazečků a pověsit na vzdušné místo.

ČAJ PROTI KAŠLI A BOLESTEM HLAVY

1 lžičku nasekané bylinky dáme do šálku, přelijeme horkou vodou, necháme 3-5 minut vyluhovat a po doušcích pijeme.

BYLINKOVÝ POLŠTÁŘEK PROTI PORUCHÁM SPÁNKU
Smícháme majoránku, růžové lístky a tymián ve stejném množství a naplníme tím bavlněný polštářek. Na noc si ho dáme pod hlavu (dlouho příjemně voní).

PROSTŘEDEK PROTI BOLENÍ ZUBŮ

Větvičku majoránky žvýkáme tak dlouho, než se konečně odhodláme jít k zubaři...

PLNĚNÁ RAJČATA (PRO 4 OSOBY)

Vydlabeme 4 pevná rajčata, šálek zdravé špaldové pšenice opražíme na másle, přidáme ½ šálku vody, rajčatovou dužninu a povaříme. Nakonec ochutíme majoránkou. Touto hmotou naplníme vydlabaná rajčata, dno hrnce zalijeme vodou, vložíme rajčata a v předehřáté troubě necháme zapéct asi 5 minut při 200 °C.

TRVALKA, KTERÁ PROVONÍ ZAHRADU I DŮM

Kdo jsme byli aspoň jednou v Řecku, nemohli jsme si nevšimnout trochu klackovitou rostlinu, která se nejraději drápe z kamenitých, nejlépe skalních puklin. Bez dlouhých okolků – je to tymián obecný, který se kupodivu ani v našich knížkách nepojmenovává jinak než **mateřídouška obecná** nebo taky (a to nejčastěji) **mateřídouška dymián**.

Tato středomořská bylinka je známá už z dob antiky, kdy sloužila jako posilující prostředek a symbolizovala odvahu. Silice z tymiánu se používala ve starověkém Egyptě k balzamování mumií. Takhle daleko však jít nemusíme – stačí, když si malý trs tymiánu zasadíme nejlépe mezi kameny, kamínky prosypané rostlinným kompostem a on se náležitě rozroste. Ale nedělejme z toho vědu – své uplatnění najde všude na slunném místě, ve skalce, na suchých zídkách i v truhlíku nebo květináči na balkoně.

Tip pro malé zahradníky

Děti rády odstříhnou pnoucí se větvičky a zasadí je do země ve vzdálenosti 10 cm. Nebo připevní k zemi (drátem, kamenem) mladé výhonky mateřské rostliny, ale neoddelují je od ní. Ty po několika týdnech pustí kořeny a pak je od „matky“ oddělí. Pohybovat se v tomto malém voňavém království má pro malé zahradníky nevšední půvab.

Sběr

Sbíráme nebo odstříhujeme lístky a celé snítky tymiánu. Aby nám stonky nedřevnatěly a nerostly zbytečně do výšky, děláme to co nejčastěji. Pokud chceme koření s výrazným aroma, otrháváme jej těsně před rozkvetem – v tomto období je nejvhodnější také pro sušení.

Tymián rovněž léčí

Nejenže vyniká svými antiseptickými a protiplísňovými vlastnostmi, čerstvý funguje coby největší přírodní antioxidant – a to jsou látky pro člověka velmi potřebné. Prodlužují trvanlivost potravin a jejich užívání může mít příznivé účinky na naše zdraví, neboť snižují pravděpodobnost vzniku srdečně-cévních chorob a některých typů rakoviny.

Bylina je obzvláště bohatá na vitamín A a C, dále pak na vitamíny K a E, kyselinu listovou, draslík, vápník, železo, mangan, hořčík a selen. K léčebným účelům se používají tymiánové lístky, květy a olej.

Čaj z byliny je univerzální

2 lžičky drcených tymiánových listů zalijeme šálkem vroucí vody. Necháme jej 10 minut přikrytý louhovat a poté můžeme pít.

A k čemu je dobrý?

- 1 mírní kašel i bolest v krku
- 2 pomáhá uklidnit podrážděné dýchací cesty
- 3 bojuje proti infekci v plicích
- 4 snižuje krevní tlak (můžeme ho použít i při vaření jako náhradu soli)
- 5 zbavuje tělo solí i toxických látek
- 6 draslík v něm obsažený podporuje činnost srdce
- 7 podporuje imunitu
- 8 zabraňuje tvorbě zubního kazu, odstraňuje zápach z úst
- 9 zlepšuje náladu...

Tymiánový olej

zlepšuje náladu, odpuzuje komáry, blechy, vši, mýry, takže je přirozeným repelentem.

Olej na podvrtnutí, podlitiny, revma

Větvičky tymiánu dáme do sklenice a dolijeme olivovým olejem. Zavřeme a necháme stát 2 týdny na slunném místě. Postižené místo olejem natíráme několikrát denně, než bolest odezní.

POVZBUZJÍCÍ PŘÍSADA DO KOUPELE PŘI DEPRESÍCH A STRESU

Do lněného sáčku dáme dvě plné hrsti nadrobno nasekaných tymiánových větviček. Sáček pevně stáhneme a vložíme do vany. Napustíme teplou vodu a necháme se rozmazlovat tymiánovým zázrakem, „dokud to z nás nepadne“...

A konečně něco z kuchyně:

KUŘECÍ JÁTRA NA TYMIÁNU

Potřebujeme: ½ kg kuřecích jater, ½ kg brambor, ½ litru kuřecího vývaru, 2-3 cibule, 3-4 plátky „kladanky“ nebo anglické slaniny, 1 větší jablko, 3 stroužky česneku, 4 lžičce sladké papriky, pepř, olej, ale hlavně spoustu tymiánu... (nejlépe čerstvého)

Takže v rychlosti:

„Nakostičkované“ brambory vaříme 6-7 minut. Zatím na oleji orestujeme cibuli s pokrájenou uzeninou, přidáme kuřecí játra a prudce po jedné straně opečeme. Posypeme tymiánem, pepřem a paprikou.

Otočíme a zalijeme vývarem. Nakonec přidáme brambory. Aby si ponechaly své aroma – jako úplně poslední do směsi zakomponujeme utřený česnek, strouhané jablko bez slupky a bobkový list. Prohřejeme, nesolíme, jíme!

Kvetoucí tymián je pěkný i ve váze, ale na restovaných jatýrkách je fakt užitečnější...

LETNÍ ŠKOLIČKA V MNÍŠKU POD BRDY - CESTUJTE S NEPOSEDNÝM TYGŘÍKEM

Bliží se léto a spolu s ním i čas, na který má z dětství většina z nás ty nejsilnější vzpomínky. Dlouhé letní dny, vůně ohně či prázdniny u babičky. Jde o období, kdy je každý den plný dobrodružství a jiný než ten předcházející. Chceme, aby vaše děti měly přesně takové vzpomínky z letní školky u Neposedného tygříka.

Od dinosaurů přes podmořský svět až na ostrov objevů a vědy

Naše mateřská školka již třetím rokem připravuje letní aktivity pro vaše děti ve věku od 3–6 let. **Tématem letošního léta bude cestování.** Nad cestováním se s ohledem na probíhající světovou pandemii vznášejí mnoho otázek, naše cestovatelské plány s dětmi ve školce a jejím blízkém okolí to však neovlivní. My jsme připraveni vydat se za novými dobrodružstvími.

Jeden týden, jedna cesta a nespočet objevů

Každý týden věnujeme konkrétnímu tématu a cestě, během které budou mít vaše děti příležitost objevit, vyrobit a zažít něco nového. Prozkoumáme svět dinosaurů, podíváme se pod mořskou hladinu

či za piráty. Z dětí se stanou malí cestovatelé a vydají se i na americkou prérii za indiány.

Nevíte si rady, kam s dětmi v létě? Nemáte hlídání či jste byli společně doma již příliš dlouho? Pak neváhejte a přihlaste své děti na léto právě k nám.

LÉTO STRÁVENÉ S NOVÝMI KAMARÁDY

U nás ve školce věříme, že kontakt s ostatními dětmi po čase stráveném pouze v domácím prostředí je to nejlepší, co můžete pro své děti udělat. Proč přes léto nenavázat nová přátelství? Sociální dovednosti dětí se rozvíjí nejlépe právě v dětském kolektivu a při interakci s ostatními. Zkrátka – děti potřebují děti.

Kompletní přehled našich letních kurzů a také všechny další informace naleznete na webových stránkách

www.neposednytygrik.cz,

popřípadě volejte

na tel. č: 777 994 732.

Budeme se na vás moc těšit.

V sobotu 16. května na svátek svatého Jana Nepomuckého sloužil pan farář Jan Dlouhý tradiční mši svatou u řítecké kapličky, která je zasvěcena tomuto významnému českému světcí, mučedníkovi a patronovi Čech. Sešlo se mnoho našich občanů i poutníků z okolí a prosili jsme sv. Jana o ochranu nejen naší obce, ale celé země.

Chystáte se prodat nemovitost?
Chcete ji prodat bez starostí?
Zavolejte mi, rád přijedu za Vámi.

RE/MAX
Horizont

Zahodte své starosti, nabízím:

- ▶ Profesionální zpracování prezentace nemovitosti
- ▶ Zajištění účinné inzerce na největších realitních serverech
- ▶ Férové a profesionální jednání
- ▶ Právní servis přes certifikovanou advokátní kancelář
- ▶ Bezpečnou úschovu peněžních prostředků
- ▶ Předání nemovitosti novému majiteli
- ▶ Kompletní servis spojený s prodejem nemovitosti

Jaroslav Pýcha

☎ **722 490 490**

Váš certifikovaný realitní makléř

Více o mně na www.jaroslavpycha.cz.

V této lokalitě hledáme:
*Rodinný dům
Byt v OV s balkonem
Chatu zděnou i dřevěnou*

jaroslav.pycha@re-max.cz

Veterinární ordinace

MVDr. Irena Luxová

JSME TU PRO VAŠE ZVÍŘECÍ PARTÁKY

po	9-12	15-19
út	9-12	15-19
st	9-12	15-19
čt	9-12	15-19
pá	9-12	15-18
so	9-12	—
ne	—	15-18

- provádíme komplexní vyšetření krve v ordinaci na počkání
- stanovení progesteronu na počkání
- ultrazvuk, rentgen
- operační sál s inhalační anestezí
- tým zkušených lékařů a sestříček
- těšíme se na Vás a Vaše čtyřnohé přátele

Ošetřujeme psy, kočky, drobné savce, prevence, specializované úkony, chirurgické zákroky

Adresa: Náměstí F. X. Svobody 41, Mníšek pod Brdy
telefon: +420 737 135 426
www.vetmnik.cz, luxova@vetmnik.cz

INZERCE

Mníšek pod Brdy

Město Mníšek pod Brdy a Římskokatolická farnost Mníšek pod Brdy Vás zvou na tradiční akci

SKALECKÁ POUŤ 2020

sobota 18. července a neděle 19. července

Nejvýznamnější kulturní a společenská akce města Mníšek pod Brdy a celého regionu je výjimečná svou desítky let trvajícím tradicí, nabídkou kulturních akcí a společenským významem.

SOBOTA 18. července 2020

7:30 k účasti v poutním procesí svou hrou zve soubor :II:RITORNELLO:II:

8:00 odchod procesí na Skalku

BAROKNÍ AREÁL SKALKA

10:00 **SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ** s doprovodem rodinné kapely Familion.
Mši celebruje Pater Leoš Ryška SDB, ředitel televize Noe

12:00 Veronika Spiegelová & Naboso

Koncert ve znamení šansonu, folku a jazzu v podání současných a bývalých studentů pražských konzervatoří. Zazní písně Zuzany Navarové, Radúzy, Lenky Nové, Lucie Šoralové a dalších. Zpěv Veroniky Spiegelové doprovodí kapela ve složení: Matouš Hron, Denisa Ulmanová, Matěj Růžička, Honza Košina a Bára Švarcová.

13:00 čtení z Bible

14:00 **Pobožnost Křížové cesty** u Skaleckých kapliček směrem k poustevně

9:00 – 16:00 Mimořádná možnost prohlídky

– Poustevna se sousoším Pieta od Jana Brokoffa

FARNÍ ZAHRADA

14:00 krojovaná dechovka Květovanka

NÁMĚSTÍ F. X. SVOBODY

14:00 koncert kapely **BRUTUS**

16:30 koncert **Václav Noid Bárta**

18:30 koncert kapely **Booters**

Mezi jednotlivými koncerty proběhne vždy zvuková zkouška.

Programem vás provede Jiří Hladovec

Předzámčí

8:00 – 14:00 pouťové trhy **NAJÍME SE**

k poslechu hraje **historická hudební skupina ŘEMDIH**

NEDĚLE 19. července 2020

ZADNÍ RYBNÍK

10:00 zahájení **soutěže o nejlepší kotlíkový guláš**

12:30 nejen pro děti **kouzelník Martin Kellman**

14:00 **11. POUŤOVÁ NECKÝADA**

16:00 **vyhodnocení soutěže** o nejlepší kotlíkový guláš

Hraje kapela Holokrci

KOSTEL SV. VÁCLAVA

18:30 **SLAVNOSTNÍ KONCERT**

Černošské spirituály v podání vokální skupiny **Let's Go!**

DALŠÍ DOPROVODNÉ AKCE

Zámek Mníšek pod Brdy

Od 10 hodin budou v sobotu i v neděli na programu:

- prohlídky Kouzelného sklepení s královnou Elsou – pro rodiny s menšími dětmi
- prohlídky z období první republiky – pro větší a dospělé

Vstupenky si mohou návštěvníci zakoupit přímo na vybraný čas přes online rezervace na <https://www.zamek-mnisek.cz/cs/Online-prodej-vstupenek>.

VÝSTAVA DROBNÉHO ZVÍŘECTVA

ZO ČSCH Mníšek pod Brdy, louka u penzionu Obora

60. výstava králíků, holubů a drůbeže 17. – 19. 7 2020

Otevřeno: Pátek: 14:00 – 19:00 • Sobota 8:00 – 19:00 • Neděle 8:00 – 14:00

Program: Ukázky králíků dovedností • Canisterapie

Povídání o práci s koněm a možnost svezení • Tvořivý trh • Včelařství • Tombola Dřevěné atrakce pro děti (bagřáky, hejblátka, kolotoč, střelnice)

Předání pohárů a čestných cen

Vstupné: 40 Kč dospělý, děti zdarma

Občerstvení zajištěno

Kontakt: <http://cschzomnisekpodbrdy.freempage.cz> • cschzo.mnisekpodbrdy@seznam.cz

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ v hasičské zbrojnici SDH Mníšek pod Brdy

sobota 18. července 9:00 – 17:00

DOPRAVA PRO ÚČASTNÍKY POUTĚ NA SKALKU pro osoby se sníženou pohyblivostí:
V sobotu 18. července v 9:00 z náměstí F. X. Svobody a v 9:00 od Domova pro seniory Pod Skalkou. Odjezd ze Skalky ve 13:45 a v 15:00

Upozorňujeme, že na akci se pořizuje foto a videodokumentace využitá k propagaci města, na které můžete být zachyceni.

www.mnisek.cz

Děkujeme partnerům a sponzorům:

V MNÍŠKU POD BRDY

V SOBOTU
25.7.2020

MNÍŠECKÝ

FESTIVAL VÍNA

POD ZÁŠTITOU MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ SENÁTU ČESKÉ REPUBLIKY
PANÍ MILUŠE HORSKÉ

V AREÁLU HOSTINCE KÁJI MAŘÍKA

11.00

OTEVŘENÍ AREÁLU PRO VEŘEJNOST

11.30

15. ROČNÍK FESTIVALU BUDE

SLAVNOSTNĚ HO ZAHÁJÍ

MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ SENÁTU MILUŠE HORSKÁ A JAN ROSÁK

14.30

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ SOUTĚŽE

**O ŠAMPIONA FESTIVALU
O NEJHEZČÍ ETIKETU**

V PRŮBĚHU ODPOLEDNE BUDE HRÁT

PRAGUE RHYTHM KINGS

VOLNÁ DEGUSTACE VÍN DO VEČERNÍCH HODIN

kvalitní
ojetá
auta

Srba Servis pro Vás připravil program Q+ kvalitní ojetá auta. Nabízíme celou škálu lehce ojetých vozidel různých výrobců, zejména však vozy značek **Alfa Romeo, Fiat, Fiat Professional, Jeep, Opel či Volvo**, které Srba Servis zastupuje.

Výkup ojetých vozů

Nechte nás ocenit váš stávající vůz. Vykupujeme především ojeté vozy značek z našeho portfolia, ale rádi vám připravíme výkupní nabídku na téměř jakýkoliv automobil. Pro stanovení výkupní ceny vašeho vozidla vyplňte, prosím, formulář uvedený níže. Sami vás kontaktujeme a domluvíme s vámi podrobnosti.

Je to jednoduché

1

Vyplňte formulář
na našem webu*

*www.srba.cz/ojete-vozy/vykup-ojetych-vozidel/

2

Brzy vás bude
kontaktovat výkupčí
tým Srba Servis & Q+
a potvrdí termín a
místo setkání

3

S sebou si vezměte
velký technický průkaz,
servisní knížku**
a samozřejmě vůz,
který má být oceněn.

** bez těchto dokumentů nelze vůz ocenit

Aktuální nabídku našich skladových vozidel
vždy naleznete na auto.srba.cz

Program Q+ vždy zaručuje, že se jedná
o kvalitní ojetá auta.

Nezapomeňte, že výše prodejní ceny ojetého auta neznamená vše. Někdy se vyplatí si za vozidlo připlatit a následně ušetřit na provozních nákladech. Levně nezkontrolované ojeté vozidlo většinou znamená vysoké provozní náklady.

Při koupi nového nebo ojetého vozidla
od naší firmy Srba Servis a předložení
tohoto letáku získáte bonus 10.000,- Kč
na výkup Vašeho stávajícího vozu*

*platí pro vykoupené vozy v hodnotě nad 30.000,- Kč

Srba
SERVIS
ZALOŽENO 1994

www.srba.cz

Příjezdni 188, 252 02 Jíloviště, Tel.: 255 717 011

